

Οι εργάτες γης δεν “μένουν σπίτι”

Κοινός αγώνας ντόπιων-μεταναστών-προσφύγων για ζωή με υγεία-δικαιώματα!

Η πανδημία του Covid-19 έκανε ορατούς και τους δεκάδες χιλιάδες μετανάστες εργάτες γης που εδώ και δεκαετίες στηρίζουν την αγροτοδιατροφική παραγωγή στην Ελλάδα και την ΕΕ. Αποκάλυψε και το αποκρουστικό πρόσωπο της στυγνής εκμετάλλευσης εργατών που δουλεύουν για λίγους μήνες με ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα και μισθούς πείνας.

Για να γεμίσουν τα σούπερ μάρκετ της Δυτικής Ευρώπης χρειάζονται τα φθηνά εργατικά χέρια της ανατολικής Ευρώπης. Ενώ η υγειονομική κρίση βρίσκονταν σε πλήρη εξέλιξη, η Γερμανία άνοιξε τα κλειστά σύνορα για να μεταφέρει εποχικούς εργάτες από την Ρουμανία και άλλες ανατολικοευρωπαϊκές χώρες για τους οποίους υπήρξε εξαίρεση στην απαγόρευση ταξιδιών ώστε να μαζευτεί η σοδειά των σπαραγγιών. Ήδη ένας Ρουμάνος εποχικός εργάτης που πήγε στη Γερμανία τον Μάρτη πέθανε στις αρχές Απρίλη. Το τεστ που απέδειξε ότι ήταν θετικός στον κοροναϊό έγινε μετά τον θάνατό του. Τα μέτρα προστασίας της υγείας δεν τηρούνται σχεδόν πουθενά για τους εργάτες γης. Είναι μάλιστα οξύμωρο το γεγονός ότι οι φτωχοί εργάτες φεύγουν από χώρες με πολύ μικρά ποσοστά κρουσμάτων και θανάτων από την πανδημία και συνωστίζονται σε αεροπλάνα και λεωφορεία προς χώρες με διπλάσιο, τριπλάσιο ή πενταπλάσιο αριθμό θανάτων ανά κάτοικο. **Η “ευρωπαϊκή αλληλεγγύη” στην ΕΕ έτσι κι αλλιώς δεν αφορούσε ποτέ τους αόρατους εργάτες γης...**

Στην Ελλάδα η ανάγκη για εργατικά χέρια ξεκινάει αυτή την εποχή και πρώτα στην περιοχή της Κεντρικής Μακεδονίας (Ημαθία, Πέλλα) όπου τις επόμενες βδομάδες πρέπει να γίνει η συγκομιδή της φρουτοπαραγωγής. Η ελληνική κυβέρνηση εξέδωσε ΠΝΠ που επιτρέπει στην εργοδοσία να εκδώσει νέες άδειες παραμονής τρίμηνης διάρκειας και διαπραγματεύεται με την αλβανική κυβέρνηση για την είσοδο 7.000 Αλβανών εργατών. Οι μεγαλοαγρότες και τοπικοί παράγοντες δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν ως διαπραγματευτικό χαρτί για να ρίξουν τα μεροκάματα ακόμα και τους πρόσφυγες που ζουν στα γειτονικά κέντρα φιλοξενίας. Οι ίδιοι που πρωτοστάτησαν στις ρατσιστικές εκστρατείες ενάντια στην εγκατάσταση προσφύγων, το ίδιο κράτος που στοιβάζει τους πρόσφυγες σε απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης, με ελάχιστη υγειονομική περίθαλψη, τώρα τους ζητάει να δουλέψουν με χαμηλά μεροκάματα, επειδή αυτή είναι η ανάγκη του κεφαλαίου. Είτε για τους μετανάστες από την Αλβανία είτε για τους πρόσφυγες δεν γίνεται φυσικά καμία συζήτηση για τον κίνδυνο διασποράς του ιού, αποκαλύπτοντας και την απόλυτη υποκρισία της κυβέρνησης και της υγειονομικής επιτροπής. **Για άλλη μια φορά αναδεικνύεται η ανάγκη των τεστ, καθώς κάθε εργάτης θα πρέπει τουλάχιστον να εξεταστεί πριν ξεκινήσει την δουλειά, με ένα κόστος που η ελάχιστη τιμή του μέχρι τώρα είναι στα 75 ευρώ έκαστο. Ακόμα και η βασική υγειονομική προστασία γίνεται παιχνίδι διαπραγμάτευσης μεταξύ κυβερνήσεων και εργοδοτών.**

Αντί το κράτος και το μεγάλο αγροτικό κεφάλαιο να δώσει μισθολογικά κίνητρα, ασφαλή στέγαση και υγειονομική περίθαλψη για τους εργάτες γης προσπαθεί να βρει τις πιο επισφαλείς και φθηνές λύσεις. Αδιαφορεί και για τους ανάγκες των μικροαγροτών που άλλωστε εξαφανίζονται σταδιακά, καθώς η αγροτοδιατροφική παραγωγή συνολικά συγκεντρώνεται σε ελάχιστα χέρια. Η τάση αυτή θα επιταχυνθεί μετά την πανδημία και την επακόλουθη οικονομική κρίση. Οι αγρότες, ειδικά της Κεντρικής Μακεδονίας, έχουν πληγεί και από το εμπάργκο της ΕΕ προς την Ρωσία, ενώ η κοινή αγροτική πολιτική της ΕΕ έχει οδηγήσει στον έλεγχο της παραγωγής και στη διαχείριση των γεωργοκτηνοτροφικών προϊόντων από μια

χούφτα καπιταλιστών στην Ελλάδα και από αγροτοδιατροφικούς κολοσσούς σε παγκόσμιο επίπεδο.

Μετανάστες, πρόσφυγες και φτωχοί αγρότες δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Κοινός τους εχθρός είναι οι μεγαλαγρότες, οι βιομήχανοι τροφίμων, η ΕΕ.

Κοινός αγώνας για:

Πλήρη εργασιακά δικαιώματα και αύξηση μισθών στους εργάτες γης, Ασφαλής στέγαση, υγειονομική περίθαλψη.

Άμεση κάλυψη του χαμένου εισοδήματος των φτωχών αγροτών που πλήττονται από την πανδημία και όχι των μεγαλαγροτών, βιομηχάνων και τυποποιητών.

Αγροτική παραγωγή και προϊόντα για τις ανάγκες του λαού και όχι του καπιταλιστικού κέρδους.

για να ανοίξει ο δρόμος για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση σε πλήρη αρμονία με τη φύση.

Μάης 2020

DEKLARATË E PËRBASHKËT N.A.R. - O.P. PUNËTORËT E TOKËS NUK QËNDROJNË NË SHETËPI

PËRPRJEKJA E PËRBASHKËT E VENDASVE-EMIGRANTËVE-REFUGJATËVE PËR NJË JETË ME TË DREJTA SHËNDETËSORE

Pandemia e Covid-19 solli në qendër të vemendjes ata dhjetëra mijëra emigrantë që punojnë tokën dhe kanë mbajtur në këmbë prodhimin bujqësor dhe ushqyes të Greqisë dhe BE për dekada të tëra. Ajo gjithashtu dëshmoi fytyrën e shëmtuar të shfrytëzimit të egër të punëtorëve që punojnë për pak muaj pa asnjë të drejtë në punë me paga sa për t'u ushqyer. Në mënyrë që të mbushen supermarketet e Evropës perëndimore, puna e lirë e Evropës lindore është e domosdoshme. Teksa kriza shëndetësore kishte arritur kulmin, Gjermania i hapi kufijtë për të futur në vend punëtorët sezonalë nga Rumania dhe vende të tjera të Evropës lindore, për të cilët ekzistonte një përjashtim nga pezullimi i udhëtimeve në mënyrë që të korrat e asparagut të mund të mblidhen. Një punëtor rumun që shkoj në Gjermani në mars vdiq në fillim të prillit. Testi që vërtetoi infektimin e tij me koronavirus u krye pas vdekjes. Masat mbrojtëse për shëndetin e punëtorëve të tokës nuk ndodhen askund. Për më tepër, është mjaft kundërthënësi fakti se punëtorë të varfër lënë vendet e tyre me nivele shumë të ulëta rastesh të infektuarish dhe vdekshmërie nga pandemia për t'u ngjeshur nëpër avionë dhe autobusë drejt vendeve me dyfishin, trefishin apo pesëfishin e të vdekurve për numër popullsie. "Solidariteti evropian" në BE nuk ishte asnjëherë për punëtorët e tokës, sidoqoftë...

Në Greqi, nevoja për punëtorë nis në këtë periudhë të vitit në fillim në rajonin e Maqedonisë Qendrore, ku në javët në vijim prodhimtaria frutore do duhet të korret. Qeveria greke ka lëshuar një dekret emergjence për t'u lejuar pronarëve të lëshojnë leje të reja qëndrimi tre-mujore dhe po negocion me qeverinë shqiptare për hyrjen e 7000 punëtorëve shqiptarë. Fermerët e mëdhenj dhe vendasit nuk hezitojnë të përdorin refugjatët që jetojnë nëpër kampet fqinje si një mënyrë për të ulur pagat. Ata janë të njëjtët që nisën fushatën raciste kundër ngulitjes së refugjatëve. Ky është i njëjti shtet që i ngjesh refugjatët në kushte të pajetueshme, me minimumin e shërbimit shëndetësor, ai që u kërkon tashmë të punojnë për paga të ulëta për shkak të nevojës për kapital. Si për emigrantët nga Shqipëria, ashtu edhe për refugjatët, nuk ekziston asnjë debat në lidhje me rrezikun e shpërndarjes së virusit, çka shpërfaq haptazi hipokrizinë absolute të qeverive të Mitsotakis-it dhe të Ramës, që po përdorin punëtorët më të varfër për lojëra politike. Edhe një herë tjetër, çështja e testimeve duhet të rikthehet në vëmendje, pasi çdo punëtor duhet të ekzaminohet të paktën përpara se të fillojë punën, çka mbart një kosto minimale deri më tani prej 75

eurosh secili. Edhe shërbimi shëndetësor më bazik kthehet në një lojë këmbimi mes qeverive dhe punëmarrësve.

Shteti dhe kapital i madh bujqësor, në vend se të vendosin paga të larta si faktorë nxitës, strehim të sigurt dhe shërbim shëndetësor për punëtorët e tokës, po përpiqen të gjejnë zgjidhjen më të pasigurt dhe me më pak kosto. Ata janë gjithashtu mospërfillës ndaj nevojave të fermerëve të vegjël, të cilët gradualisht po zhduken teksa prodhimi bujqësor po përqëndrohet në pak duar dhe korporata bujqësore kolosale në shkallë globale.

Emigrantët, refugjatët dhe fermerët e varfër nuk kanë asgjë që t'i ndajë nga njëri-tjetri. Kundërshtariët e përbashkët janë fermerët e mëdhenj dhe korporatat e ushqimit. Përpjekje përbashkuese për:

- Të drejta në punë dhe rritje pagash për punëtorët e tokës, strehim të sigurt dhe shërbim shëndetësor;
- Prodhim dhe produkte bujqësore për nevojat e popullit dhe jo për fitimet kapitaliste, për të shtruar rrugën drejt një shoqërie pa shfrytëzim në harmoni me natyrën.